

بموجب ماده ۲۴ قانون اصول تشکیلات دادگستری رد مدعی العموم از طرف مدعی خصوصی جایز نیست ولی بموجب ماده ۳۳۵ همان قانون مدعی العموم باید در مورد رد استعفا نماید و اگر استعفا نداد متهم یا مدعی خصوصی می تواند بمدعی العموم استیناف شکایت نماید ولی اثر این شکایت و ضمانت اجرائی آن صریحاً در قانون پیش بینی نشده و بالجمله از مواد مزبور همکنست استنباط کرد که متهم یا مدعی خصوصی نمیتواند مدعی العموم را رد نمایند.

راجع باصل دیگری که مدعیان عمومی اگر نتوانستند دعوی خود را ثابت نمایند محکوم بجزبران ضرر و زیان متهم نمیشوند و از بسبب مخارج محاکمه هم نباید چیزی بار بپردازند.

اصل مزبور نیز از مطالعه کلی در قوانین جزائی و مخصوصاً مطالعه در قانون اصول محاکمات جزائی استنباط میشود چنانکه از ماده ۵۰۰ قانون مزبور که بموجب آن مدعی خصوصی میتواند مخارج عدلیه را که پرداخته از متصرف مطالبه نماید و ماده ۵۰۱ که بموجب آن متهم در صورتیکه برائت حاصل نمود، و مدعی خصوصی بی حق شد مخارج بعهده مدعی خصوصی است معلوم میگردد که مطالبه خسارت و مخارج از طرف مدعی خصوصی و متهم نسبت بیکدیگر ممکن است در صورتیکه در هیچ یک از مواد قانون اصول محاکمات جزائی بمتهم چنین حقی داده نشده که در صورت برائت بتواند جزایان ضرر و زیان خود را از مدعی العموم بخواهد. از شرحی که فوقاً بیان شد معلوم میگردد همان اصولیکه در قانون فرانسه نسبت بداد سراها (ادارات مدعیان عمومی) رعایت می شود بموجب قوانین ما هم نسبت به ادارات مدعیان عمومی رعایت میگردد. تشکیلات دادسراها و تقسیمات آنها:

بموجب ماده ۵۳ قانون اصول تشکیلات دادگستری، دادسرا دارای سه شعبه

است.

- ۱ - شعبه دیوان کشور.
- ۲ - شعبه دادگاه استان.
- ۳ - شعبه دادگاه شهرستان

۱ - دادسرای دیوان کشور : دادسرای مزبور تشکیل میشود از : مدعی العموم کل (دادستان دیوان کشور) و یکنفر معاون اول و بعداً لازم معاون دوم (دادیار دیوان کشور)

۲ - دادسرای استان : دادسرای مزبور تشکیل میشود از : مدعی العموم اول (دادستان استان) و یکنفر وکیل عمومی برای هر شعبه .

۳ - دادسرای شهرستان : دادسرای مزبور تشکیل میشود : از مدعی العموم ابتدائی (دادستان شهرستان) که بعداً لازم وکیل عمومی خواهد داشت .

بموجب قسمت اخیر ماده ۵۷ قانون اصول تشکیلات دادگستری کلیه ضابطین عدلیه و همچنین کلیه اشخاصیکه بموجب قانون باید یکی از وظایف مربوطه بضابطین عدلیه را انجام دهند تحت نظارت و هدایت مدعی العموم استیناف انجام وظیفه مینمایند .

ضابطین عدلیه بموجب ماده ۱۹ قانون اصول محاکمات جزائی عبارت از مأمورینی هستند که مکلفند بتفتیش و کشف جرائم (حنجه و جنایت) و همچنین باید اقداماتی که برای جلوگیری از فرار یا مخفی شدن مرتکب یا متهم لازم است بعمل آورند . ضابطین عدلیه بترتیب ذیل تقسیم میشوند :

اول - مدعی العموم ابتدائی و معاونین او *ت فرستنی*

دوم - مستنطق (بازرس) *جامع علوم انسانی*

سوم - کمیسرهای پلیس و قائم مقام آنان .

چهارم - صاحبمنصبان و رؤسای بریکارد ژاندارم (تکهبانی)

مدعی العموم رئیس ضابطین عدلیه محسوب میشود ولی مأموریت مخصوص و عمده او تعقیب امور جزائی است . وظائف مدعیان عمومی را نزد محاکم خلاف کمیسرهای پلیس انجام میدهند یعنی آنها هستند که مأموریت دارند امور خلافی را نزد محاکم مزبور تعقیب نمایند و از مطالعه مواد مربوطه در قانون و اصول تشکیلات دادگستری و قانون اصول محاکمات جزائی این مطلب معلوم میگردد